

belse og tid til at gøre deres arbejde ordentligt, og det koster det samme.

Kl. 15.25

Det koster det samme at lade de 800.000 mennesker stå udenfor, som det koster at sætte dem i arbejde til overenskomstmæssig løn i ordinære stillinger i den offentlige sektor. Dagpengene, administrationsomkostningerne, tabte skatteindtægter, momsindtægter, jamen det løber jo alt sammen op, og lægger vi de beløb sammen, så svarer det, vi bruger på hver evig eneste arbejdsløs i Danmark, til, hvad det ville koste at ansætte vedkommende i den offentlige sektor.

Der er altså kun ét argument imod, og det bruger regeringen også ihærdigt: Vi vil ikke have flere ansatte i den offentlige sektor, siger den. Ja, så hellere lade folk gå arbejdsløse, så hellere lade folk, der har et arbejde i den offentlige sektor, slide sig op, så hellere lade velfærdsopgaverne være uløste. Det kan man da i hvert fald kalde et ideologisk korstog, der vil noget. Det er da i hvert fald en anskueliggørelse af, hvad forskellene i dansk politik er.

Vi vil ikke i Enhedslisten være med til, at 800.000 mennesker er parkeret uden for arbejdsmarkedet. Vi vil hellere have, at de kommer ind og sørger for, at andre ikke nedslides, og at velfærdsopgaverne løses. Når pengene alligevel bruges, så har vi sådan set lidt svært ved at se, at regeringens argument holder. Men det er i øvrigt et korstog, som Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre er ivrige deltagere i, i hvert fald bliver de så mærkværdigt tavse, når vi præsenterer dem for ideen om at dele arbejdet i det her samfund.

Et andet problem, som finansloven ikke giver et svar på, er truslen om udflytning af arbejdspladser. Det er en trussel, som udnyttes til det yderste af arbejdsgivere og af de politikere, der støtter dem. Det udnyttes til at nægte at tage et socialt og miljømæssigt ansvar.

Truslen er da også til at tage og føle på, dels fordi der reelt er arbejdspladser, der forsvinder fra det danske samfund, dels fordi noget af det værste, de fleste mennesker kan forestille sig, selvfølgelig er at blive fyret fra deres arbejdsplads og dermed miste både indkomst og daglig omgang med kollegerne.

Hvad er det så, vi kan stille op med denne her trussel, hvad er det for nogle svar, denne her finanslov ikke kommer med? Jamen altså lad os da først sørge for, at der bliver samlet op de steder, hvor arbejdspladserne faktisk er flyttet ud. Lad os da sørge for, at folk får videreuddannelse

og får mulighed for at få løn under videreuddannelse, sådan at det er realistisk, at de kan komme ind på andre dele af arbejdsmarkedet efter et langt arbejdsliv på en bestemt arbejdsplads.

Så mener jeg sådan set, at vi skal prøve at tage slagterierne som eksempel, for det offentlige kan jo faktisk godt danne grundlag for at skabe privatejede eller andelsejede arbejdspladser. Lad os tage slagteriet i Ringsted. Jamen det kræver sådan set bare, at Vestsjællands Amt og kommunerne i Vestsjællands Amt beslutter sig for, at alle offentlige institutioner skal handle med de lokale slagterier. Så er efterspørgslen jo skabt, så er efterspørgslen skabt for en ny virksomhed på fuldstændig samme måde, som vi i sin tid gjorde det med vindmølleindustrien, hvor det offentlige også stillede efterspørgslen til rådighed, og så kunne vindmølleindustrien udvikle sig til det jobeventyr, den er i dag.

Når jeg nu er ved slagterierne, så skal jeg selvfølgelig bruge anledningen til at ønske slagteriarbejderne rigtig god vind, for den strejke, som slagteriarbejderne har gang i, og hvor flere og flere slagterier i løbet af i dag har nedlagt arbejdet, er en strejke, som ikke bare betyder noget for de konkrete medarbejdere, der trues med at skulle gå ned i løn for at lave det samme arbejde, nej, det er en strejke, som betyder noget for alle danske lønmodtagere.

Jeg mener så, der er masser af andre områder, hvor det offentlige også kunne gå ind og sikre arbejdspladser. Det kunne man gøre ved byfornyelsen, det kunne man gøre ved at investere i at få fornyet vores kloaknetværk, man kunne gøre det ved at gå ind og sætte gang i renoveringen af offentlige bygninger. Det er bare eksempler på, at man som politiker faktisk kan vælge at tage teten og sige, at mister vi nogle arbejdspladser her, så skaber vi nogle nye derovre.

Det sidste, jeg vil sige om det med udflytningen af arbejdspladser, er, at uddannelsesniveaulet i samfundet selvfølgelig generelt skal hæves. Derfor skal der ikke skæres i uddannelserne, der skal investeres. Men på det punkt har regeringen vist sig underlegen, og den har vist sig umoden i forhold til f.eks. de danske skoleelever og eleverne ved landets ungdomsuddannelser, og det er ikke bare, fordi undervisningsministeren stod og skabte sig nede på Slotspladsen fuldstændig skandaløst.

Nej, regeringen har været underlegen, fordi de unge mennesker, der har været i aldersgruppen, hvad skal vi sige, 10-25 år, forstod, hvad det